

1973. III. 3.

MŰEMLÉKVÉDELEM

Budapest

920

244
TÁJÉKOZTATÓ

PFANNL EGON

1911 – 1973

Pfannl Egon építészmérnök, Pannónia szülötte, aki a dunántúli Győr történelmi levegőjú városmagjában nevelkedett, a középkori eredetű utcák sűrűjében, Pietro Ferabosco újasz bástya várfalai tövében, a barokk sarokerkélyek városában, ahol a római településmaradványokra épült a román kori bazilika, és ahol a hazai ipar korai kezdetei, az erőteljes vízélet mindig eleven ritmust adtak ennek a városnak. Pfannl Egon városlakó volt, akinek szeme volt a város szépsége meglátására, és maga is törekedett a város szebbé tételére. Sopronban, Győrött elhelyezett kő kútjai, azok kovácsoltvas munkáival az ő ízlését dicsérik. Elhelyezésük is mértéktartó, kellemes. Kitérő grafikus is, aki az angol rajziskola módorában, briliáns sorozatban örökítette meg fővárosunkat, az 1944/45-ös pusztulás rom állapotában. Majd tevékenyen vett részt a károk felvételében és Budapest újjáépítésében. A fővárosi legjelentősebb műemlékek egész sorának helyreállítása fűződik Pfannl Egon nevéhez, az ő kiváló érzékéhez, igényességéhez, amivel egy-egy feladathoz nyult, amivel azt végigvitte és megoldotta, a rózsadombi török emléktől, a Gül Baba türbujétől a Ganz gyár Bem utcai öntödéjének maradványáig, vagy a Központi Városház kapualjainak, folyosóinak méltóbb megjelenése kialakításáig. Az ő tervei szerint készült a Flórián téri római fürdő helyreállítása (1955), Kiscelli utcai Történelmi Múzeum (1955), a Fő utcai Király-fürdő török és klasszicista-barokk együttesének megújítása (1959), a nagy romos Apród utcai Semmelweiss-ház (1963), a Rác Fürdő (1965), a Batthyány téri Szent Ferenc templom és kolostoregyüttes helyreállítása. E műemlék helyreállítások szakmai szempontból is kifogástalanok és valamennyi harmonikus megjelenésű. Érezni rajtuk, itt a szakma művésze tervezett, dolgozott. Pfannl Egon munkáit éppen az jellemzi, hogy megtaláljuk bennük az igazi építész minden jó jellemvonását: az egész koncepció helyes léptékbe állításától kezdve a legapróbb részletekre kiterjedő gondos figyelemig, melyek együtt adják a feladat szépségét, szép megvalósítását. Ez az amin fáradhatatlanul működött, a rajzasztalnál és az építkezésen, valamint a Magyar Építőművészek Szövetsége Műemléki Bizottságában, melynek megalakulása óta tevékeny tagja volt.

Ennek a nem látványos, de a műemlékeinkkel foglalkozóktól elismert eredményes munkának csak halvány fokmérője volt Pfannl Egonnak az Ybl-díjjal való kiténtetése.

Nemcsak műemlékvédelmi, építészeti és építészgrafikai munkái voltak kiemelkedőek, de senki sincs, aki vele versenyezhetett volna az ő rendkívül udvarias, előzékeny, figyelmes modorával, ami ma már sajnálatosan egyre ritkább magatartás. A napról napra egyre zajosabbá váló városi környezetünkből Pfannl Egonnal egy halkszavú, finom művész lépett ki, akitől fájó szívvel búcsúzunk.

(Gerő László)